

Как я рад,
что ты живой...
В. Маяковский

Перший в світі атомний криголам «Ленін»
збудовано в Ленінграді.
(З газет)

В які далі й широти прагнув
Шляхи торуючи для всіх,
Наш перший криголамний
флагман
Із серцем з атомів людських!
У кожній мислі, в кожному нерві
Ми хочем знов і знов збагнуть
Могутній струм його енергій,
Його першопрохідну суть.
І знов простежить наші кроки,
І знов його відчутти слід:
Тороси Фінської затоки...
Кронштадський збагрянілий лід...
У нас є право так сказати,
В ЙОГО вдивляючись ходу:
Ми вмієм йти,
а не ковзати
По тому різному льоду!
Ми гордо йшли вперед —
не плазом —
Крізь Халхін-Гол і крізь Амур,
І чесно падали на траси
Смертельних вражих амбразур.
У нього вчилися ми долати
І полюси і Еверест,
Бо в нас були свої блокади
І нами вистражданий Брест.
Його ми сповідали віру.
Він поряд з нами був, коли
Ми сталь варили у Сибіру
І через Ладогу ішли.
Коли ж доводилось нам плакати,

Мужські ці сльози — на плакат,
Де наша Батьківщина-мати
Благословля на автомат...
О рідна земле!
Як ми знали
Твою на гімнастерках сіль,
Й коли ти чоботи зривала
Чи клала у свою постіль.
Ти, що для нас була колискою,
Праматір'ю і празерном,
Не мальвами, а обелісками
Знов проростала під вікном...
Не скиглили над власним полем:
На наших ранах — наша сіль...
Твоїм виклинювали болем,
Як більшим, з серця власний біль.
Ми все ж завжди були заможними,
Бо вірили своїй добі,
І в нас було — твоє відродження,
І наше, Земле, — у ТОБІ!
Коли ж вернулись до верстата,
До луга (ой не всі) сини,
Їм знову довелось ламати
Льоди холодної війни.
Та в нас і планами і генами
ЙОГО продовження було —
Його Фінляндія і Генуя*,
Його Держпром і ГОЕЛПРО...
Європа
Азія,
Америка...
Нам видно з космосу, здаля —
Вона є нашим спільним берегом —
Велика і мала Земля.
І разом з нами і за нами
Наш криголамний проводир
Веде маршрутні каравани
В омріяний віками МИР.
Веде у будь-яку погоду,
І на шляху його ходи
Нейтральними бувають води
(І то, як чисті) — не льоди.
Він весь народжений для дії.
І спільна з ним у нас судьба,
Бо спокій — не його стихія.
Його стихія — боротьба.

...Хай береги, іще не знані,
Нового відкриття ждуть,
І у всесвітнім океані
Нехай, хвилюючись, пливуть
Вітрильні бригантини й бриги...
Та справжня мужності пора —
Ламати лід,
кришити кригу
Задля загального добра.
А ті, що з виду лиш черлені,
В яким прописані порту?
Йде криголам — країна...
ЛЕНІН —
Незмінно на її борту.

1980

На Генуезькій конференції 1922 р. було оголошено ленінську декларацію, в якій вперше викладено конкретні умови мирного співіснування і економічного співробітництва держав з різним політичним ладом.

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.